

Tam, kde nebude vstup do lesa omezen nebo zakázán, se široká veřejnost, tedy všechny fyzické osoby, které vstupují do lesa v rámci práva obecného užívání lesů, upozorňuje, že tak činí na vlastní nebezpečí a musí si být vědomy rizik vyplývajících z prosté existence lesa jako přírodního prostředí. Tato rizika jsou zvýšená v lesích postižených kalamitou.

Stromy napadené kůrovcem se v současné době vyskytují v lesích na celém území České republiky a k dalšímu zamezení šíření kalamity je třeba všechny takové stromy skácet a po skácení je bez zbytečného odkladu, tedy v závislosti na použitém způsobu asanace co nejdříve asanovat. Včas, tedy podle zvoleného způsobu asanace tak, aby je nemohlo opustit životaschopné stadium vývoje kůrovce, musí být asanovány také všechny položené lapáky.

K bodu 2:

V bodu 2. jsou uvedena opatření, která platí v lesích v katastrálních územích uvedených v příloze tohoto opatření.

K bodu 2. 1.:

Podle § 32 odst. 1 písm. b) lesního zákona je vlastník lesa povinen preventivně bránit vývoji, šíření a přemnožení škodlivých organismů.

Podle přílohy č. 2 vyhlášky spočívá ochrana proti kůrovcům rovněž v nasazení odchytných zařízení (feromonových lapačů, lapáků nebo otrávených lapáků). Současně je stanoven počet odchytných zařízení v závislosti na populační hustotě škůdce.

Vzhledem k mimořádnému rozsahu kalamitního postižení lesních porostů v lesích v katastrálních územích, kde jsou lesy kalamitou nejvíce poškozeny, nemají odchytná zařízení (lapače a lapáky) z hlediska efektivní ochrany lesů ve většině případů žádný podstatný význam. Proto je možno od používání lapačů a kladení lapáků jako obranných opatření na zmíněných územích upustit.

Případné upuštění od používání lapačů a kladení lapáků jako obranných opatření však vlastníka lesa nezavazuje povinnosti aktivně vyhledávat kůrovcové stromy a provádět jejich včasnou těžbu a účinnou asanaci.

K bodu 2. 2.:

V důsledku kalamitních těžeb vznikly na pozemcích určených k plnění funkcí lesa rozsáhlé kalamitní holiny, na nichž objektivně nebude možno obnovit lesní porosty a dosáhnout jejich zajištění ve lhůtách stanovených v § 31 odst. 6 lesního zákona. Proto se zákonem stanovená lhůta pro zalesnění kalamitní holiny prodlužuje o tři roky a pro dosažení zajištění lesních porostů na kalamitní holině se stanoví lhůta 10 let.

Pokud ani v prodloužených lhůtách vlastník lesa nestihne provést zalesnění holiny nebo dosáhnout zajištění lesního porostu, musí požádat věcně a místně příslušný orgán státní správy lesů o další prodloužení lhůty.

Za datum vzniku holiny se považuje konec kalendářního měsíce, ve kterém byla na dané kalamitní holině ukončena těžba.

K bodu 2. 3.:

Při zalesňování rozsáhlých kalamitních holin se musí přihlížet k tomu, aby obnovované lesní porosty byly dostatečně stabilní a odolné proti působení abiotických činitelů, zejména větru. Současně je třeba zabezpečit také jejich zpřístupnění pro provádění budoucích výchovných zásahů a pro další činnosti související s péčí o lesní porosty, včetně jejich ochrany před požáry a proti škodám působeným zvěří.

Proto se povoluje, aby při zalesňování kalamitních holin o souvislé výměře větší než 2 ha byly ponechány nezalesněné pruhy o šířce a ve vzdálenosti přiměřené velikosti, terénním a ostatním poměrům zalesňované plochy. Podle konkrétních podmínek dané lokality (kalamitní holiny) půjde o pruhy široké až 5 metrů a vzdálené od sebe minimálně 20 metrů.

Závisí na vůli vlastníka lesa, zda toto povolení využije, nebo zda k vytvoření rozčleňovacích pruhů v porostu přistoupí až později, např. v další fázi vývoje a výchovy porostu.